

Dan Turéll berigede i en årrække iBYEN med en række »poetisk-politiske petitjournalistiske artikler, en art fortløbende københavnsk dagbog«, som han selv udtrykte det. I anledning af hans fødselsdag genoptrykker iBYEN en klumme, der blev bragt i Politiken 22. oktober 1982.

BARTENDER-BLUES

Af Dan Turéll

Det er et hårdt job at være bartender. Et af de hårdeste.

Og gæsterne kan ikke se det. Gæsterne misunder tværtimod tit bartenderen jobbet.

Det er fordi de ikke véd hvor meget der kræves.

Sé, ikke alene skal man kunne sælge (men det skal man jo på den ene eller den anden måde i alle brancher, så langt er jeg da enig med Schlüter), men man skal kunne det i de fineste håndværksmæssige detaljer. Man skal kunne hælde fadøllet på med virtuose rytmske håndbevægelser og helst dét specielle lille afsluttende armsving der aftarvinger uvilkårlig respekt, og bagefter skal man kunne balancere perfekt med f.eks. fire store krus på serveringsbakken, en ikke ringe artistisk præstation, næsten en atletisk disciplin, som når – for nu at nævne et slående sidestykke fra en ganske anden kultur – kvinderne i de arabiske lande defilerer med olivenolie-krukker på hovedet. Som den gode sportsmand optræner den gode bartender systematisk sine nerver og muskler med henblik på dagligt at overgå sin præstation i bakkeføring og velkontrolleret ophældning.

Men tro ikke derfor, jobbet udelukkende er et spørgsmål om yoga og kropshærskelse. Det kræver brains! Bartenderen skal være i besiddelse af en uhyre viden på sit område, en encyclopædisk ballast af information. Han skal kende al verdens drinks, dem alle! Det er muligt, at hovedparten af aftenens servering drejer sig om Grønne Tuborg og Røde Aalborg, men ind imellem kommer der altid en gæst, som vil blive fornærmet og forarget (og selvfølgelig nægte baren sin fortsatte søgning) hvis ikke man kan mixe en 'Sort Eskimo' sådan som den nu skal mixes, og sådan som den altid blev det af kundens forrige fraskilte bartender.

Jo, det er et job der stiller betydelige krav til hukommelsen – over for drinks såvel som ansigter. Man skal – som en anden natpianist der automatisk associerer et ansigt med en yndlingsmelodi – kunne se den hellige treenighed: ansigt, navn og drink for sig på én gang. Gæsterne holder af at høre bartenderen sige: 'Hej, Bent – det sædvanlige?' Det er så trygt.

(Naturligvis hedder formularen i andre miljøer: 'Would you like your usual gin and tonic, Sir?', men jeg henleder høfligst opmærksomheden på at princippet er det samme.)

Næste forpligtelse for bartenderen: Han skal være velorienteret, all round-velorienteret. Den ideelle bartender kan tale med om sport, ja endda om politik, han har hørt den sidste radioavis, han kender byen som en taxi-chauffør, han har de tretten rigtige eller så tæt på som man nu er kommet, og han er ikke uden sans for travløbets betydning. Tilmed er han fuldt ud informeret om de seneste rygter i by-

»Bartenderen skal huske problemerne med konen eller skilsmissen, huske at spørge til børnene, forstå problemerne på jobbet og vide pr. instinkt at Chefen altid er idiot, men ikke desto mindre altid stående samtale-emne«

en, véd hvem der har båret hvem hjem hvorfra, og kan alle de nyeste vittigheder.

Og kan fortælle dem. For entertainer skal bartenderen også være – samtidig med at han på en studs regner ud i baghovedet hvad Harry nu har fået for og hvem der tabte den forrige omgang rafting nede i den anden ende af lokalet.

Men alt dette er kun begyndelsen. Dertil kommer det djævelske raffinement, at den gode bartender frem for alt skal kunne være psykiater – uden titel, dørlade, klient-sofa, sekretær-hjælp eller ekstra timeløn. Bartenderen skal huske problemerne med konen eller skilsmissen, huske at spørge til børnene, forstå problemerne på jobbet og vide pr. instinkt at Chefen altid er idiot, men ikke desto mindre altid stående samtale-emne. Bartenderen skal kende kundernes nedrige naboer, og undertiden endda stifte fred imellem dem – i hvert fald midlertidigt og inden for barens rammer, mens han samtidig bestiller mere whisky hos

leverandøren.

Man skal være psykiater, og man skal i tilslutning være fuldentet diplomat. Man skal afværge og undgå slagsmål så ofte som muligt, for man skal helst bevare det gode forhold til politiet – uden af den grund at ødelægge det gode forhold til kunderne, hvilket ofte er en vanskelig taktisk balance-akt, en FN-ambassadør værdig.

Og når alle disse forskellige discipliner er omhyggeligt og omsorgsfuldt udøvet, så skal man sende kunderne pønt ud uden hensyn til de der ikke kan rive sig løs og de der sover og Kurt der protesterer i én uendelighed: 'Hold nu op mand, du kender mig mand, jeg skal bare have én til til at gå hjem på mand, tag selv én med ...'

Når dét så endelig er lykkedes kan man tage fat på den helt ensomme del af rutinen, svarende til dét tidspunkt efter koncerten da musikerne begynder at slæbe deres forstærkere og højtalere ud mens publikum opløses: Rygraden i ethvert erhverv. Nu skal man så tørre af, stille glas frem til i morgen, måle indholdet i spiritusflaskerne, hælde over, checke toiletter og telefonbøger for sovende eller vandskader, og gøre regnskabet til værten, toldvæsenet og Onkel Moms op på hver eneste krone og øre.

Kan man alt dette er man en god bartender.

Det er som sagt et hårdt job.

Og så er der endda til sidst én ting tilbage, og i dén vinkel selve det Guddommelige Helvede: Det er, at man så, idet man slukker lyset og står i døren og gaber mens man låser, gaber på forhånd over den reprise man skal igennem i morgen – så véd man, at man – af kollegiale hensyn – er den eneste der ikke engang kan tillade sig at slå et smut rundt om den lokale og fortælle bartenderen om sine problemer.

Taget fra bogen 'Dan Turéll i byen så det basker', udgivet på Borgens Forlag i 1985.

Ny bogudgivelse

Dan Turélls memoier, 'Onkel Danny fortæller – det hele', en samling af alle de fire oprindelige bøger i Onkel Danny-serien, udkommer i dag på Borgens Forlag. 728 sider til 159,95 kroner.

EN KARMA COWBOY FYLDER RUNDT

På søndag ville Dan Turéll være fyldt 60 år, og derfor lægger København brosten til en række arrangementer, der hylder storbypoeten. Den storstilede mindekoncert i Den Sorte Diamant er udsolgt, men i byens gader kan man fejre dagen i Onkel Dannys ånd på værtshuse, cafeer og kirkegårde.

En tørst over slipset

Dan Turéll fandt ret hurtigt ud af, at skulle man være en stor kulturpersonlighed, var det nødvendigt at pleje sit image. Med sine sorte negle, sine utallige slips, hat og til sidst solbriller og hvidt jakkesæt udviklede han sig til en mester i selviscenesættelse. Det er i anerkendelse af dette særlige talent, at Dan Turéll Fonden giver et eksemplar fra hans private slipsegarderobe til den kunstner, der hvert år tildeles **DAN TURÉLL PRISEN** på en af forfatterens stamværtshuse, Frederik VI. Sidste år var det sprællemandskribenten Jens Blendstrup, der modtog prisen, mens der blev skålet højt på bodegaen under Turélls lejlighed på Alhambravej. I år fejrer værtshuset 60-års fødselsdagen, samtidig med at den tiende prismodtager kan ønskes tillykke med slipset.

Uddeling af Dan Turéll Prisen, søndag 19. marts kl. 14 på Frederik VI, Frederiksberg Allé 42 A, Frb. C.

I æbletræets skygge

På søndag kan du komme på besøg i Dan Turélls æresloge i de døde poeters klub, når Kulturcentret Assistens markerer digterens fødselsdag med omvisningen **KOM FORBI – IGEN** på Assistens Kirkegård. Asger Braun tager deltagere med på en rundtur til særligt udvalgte gravsteder for afdøde digtere og musikere, som har haft stor betydning for Dan Turélls liv og forfatterskab. Det bliver en hyldestrunde i poesi og jazz, og ved Dan Turélls eget gravsted vil Chili Turéll afslutte med en personlig oplæsning fra det netop udgivne digtvalg 'Lysets sange', hvor hun har samlet de Turéll-tekster, der har betydet mest for hende. Et af digtene afslører, hvorfor der er plantet et æbletræ ved digterens grav.

Kom forbi – igen: Rundtur på Assistens Kirkegård, søndag 19. marts kl. 17.

En onkel kommer på plads

»Pjattehoveder! Man giver da ikke gader kælenavne«. Sådan skrev iBYEN's Henrik Vesterberg om forslaget fra Vesterbro Lokalråd, der gik ud på at navngive en ny plads i byen med det familiære Onkel Dannys Plads. Men da Gentofte Kommune allerede havde reserveret digterens borgerlige navn til et torv i Vangede, gik der fætter-kusinefest i navnelegen. Og derfor er der **INDVIELSE AF ONKEL DANNYS PLADS** søndag middag ved Halmtorvet 13 som en anerkendelse af digterens livslange kærlighedsforhold til Vesterbro. Chili Turéll og Niels Vestergaard fra lokalrådet vil deltage i begivenheden, og indvielsesfesten fortsætter senere på dagen med **AFTERPARTY PÅ CAFÉ MANDELA**, der fra midnat holder åbent til kl. 04 for alle, der vil fejre Dan Turéll.

Indvielse af Onkel Dannys Plads, søndag 19. marts kl. 12 ved Halmtorvet 13, Kbh. V. og Afterparty på Café Mandela ved Kulturstaldene, Halmtorvet 13, Kbh. V.

Poesi og gratis øl

Onkel Danny var ikke en forfatter, der gemte sig bag skrivemaskinen. Som en vital del af Københavns gader blandede han sig med de natteravne og værtshusgæster, han skrev om i sine bøger. Poesien opstod på gadeplan, og lørdag nat rykker en lang række forfattere ud på byens bodegaer for at fortsætte Turélls tradition for ord med øl i. Arrangementet **MIDNATSPoesi PÅ BYENS BARER** breder sig over en lang række bevaringer, der serverer gratis øl mellem kl. 23.45 og kl. 24, efter at Turéll er blevet fejret med oplæsninger fra nogle af sine arvtagere. Man kan blandt andre møde Henrik List på Bang & Jensen, Nikolaj Stochholm på Eiffel Bar, Jan Sonnergaard på Byens Kro, Bo hr. Hansen på Zoo Bar og Lars Bukdahl på Café Dan Turéll.

Midnatspoesi, lørdag 18. marts. Se den komplette liste på www.ibyen.dk.